6-12-53

4, Marston Street
Oxford
England
τῇ 6 Δεκεμβρίου 1953.

Σεβασμιώτατε,

Ἐλπίζω ὅτι ἐλάβετε ἐγκαίρως τὴν ἐπιστολήν μου ἀπὸ 19/11. Σᾶς ἀποστέλλω εἰσηκλείστως Ἑλληνικὴν μετάφρασιν τῆς ἐπισήμου δηλώσεως τριῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης (Dr. Cross, Rev. Lampe καὶ Rev. Carpenter), ὅπου οὗτοι ἐπιβεβαιοῦν τὴν ἐργασίαν μου ἐν τῇ λεξικῇ καὶ μεθοδικῶς εἰσηγοῦνται θερμῶς τὴν δεκτήν μου ἐν τῷ ἐντεῦθεν Πανεπιστημίῳ. Τὸ ἐπίσημον Ἀγγλικὸν πρωτότυπον ἐστάλη ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὸν κ. Σοῦκλεν. Ὑποθέτω ὅτι τὸ πλεῖστον ἔγγραφον δύναται νὰ Σᾶς εἶναι χρήσιμον, τοῦτο μᾶλλον ἐφ' ὅσον ὁ κ. Ὑπάτης τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς τὴν τελευταίαν του ἀπόφασιν ἐκφράζει ἀμφιβολίας, ἐὰν πρέπει ἀποφοιτήσωμεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ λεξικοῦ.

Ἐπίσης Σᾶς στέλλω Ἑλληνικὴν μετάφρασιν τῆς ἀγγελίας περὶ τῆς ὁμιλίας μου ἐν τῇ Βυζαντινολογικῇ Ἑταιρείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης, ἡ ὁποία ἐπραγ-

μετοπολίθη την 18 Νοεμβρίου. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ προέδρου ἦτο ὁ γνωστὸς Ἄγγλος Βυζαντινολόγος Prof. Dawkins (82 ἐτῶν), ὁ ὁποῖος εἰς τὸν εἰσαγωγικόν του λόγον ἐχαρακτήρισε με ὡς „τὸν πλέον φίλον ἐκ τῶν πλησίον" (με γνωρίζει ἀπὸ τοῦ 1931 ὅταν ἐπεσκέφθη τὸ Ἅγιον Ὄρος).

Σχετικῶς μὲ τὴν δήλωσιν τῶν καθηγητῶν πρέπει νὰ τονίσω ὅτι δὲν ἦτο ἐγκύρως τελείως ἀθορύβητος ἐνῶ ἐλαχίστης ἀπομίξεως ἢ διηθήσεως ἐκ μέρους μου. Ἐπληροφορήθην ἐξωθύρως (οὐχὶ ἀπ' ἐμοῦ) διὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ διαβητηρίου μου, συνεπείᾳ μόνου των τὸ ἐγγεγραμμένον καὶ τὸ διαβιβασθέν μου μέσου φιλικοῦ προσώπου (ἑνὸς καθηγητοῦ).

Πρέπει ἐπίσης νὰ τονίσω ὅτι κατ' ὅλην (τὴν) ἐπιφυλακτικότητά μου ἡ ἀφίξεως τοῦ διαβητηρίου μου ἐγένετο ἀρκετὰ γνωστὴ καὶ ἐπροξένησε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς Ἄγγλους. Εἰς ἀπάντησιν μόνον ἐν πρόσωπον. Ἕνα Ἄγγλον, μαθὼν τὸ συμβάν, καὶ ἀφ' οὗ ἐξέφρασε τὴν ἀποψίν του, προσέθεσε φιλικῶς: „Ἀλλὰ τί μπορεῖς νὰ περιμένῃς ἀπὸ ἕνα βαλκανικὸν κράτος. Τέτοιες ἐσοφίες μόνον στὰ βαλκάνια μποροῦν νὰ συμβοῦν." Ἀεὶ γε συμφέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ σχηματίζεται τοιαύτη γνώμη; Τὸ σκέπτεται ἐν τῇ περικειμένῳ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐξαιτοῦμαι τὴν Ἀγάπην σας. Ὑμέτερος ἐκ. βασιλεύς